

Тессалийкъ съ въздышанье и безъ малко да заплачи, и го съ чашъ са затече къмъ противуположната страна на градището.

Главкъ не са погрижи нико да я послѣдува, иаго та я замери; той са докачи отъ докарваньето на Недія. И слѣдоваше, къто че не е станжло вищо, да прегледва украсеніята, единъ като отъ върляше, а други хвалише; и най подиръ хубавытъ приказски на търговеца го омаихъ: той купи сичкытъ, и туй е най благоразумното за единъ любовникъ, и азъ съвѣтувамъ сѣкїй любовникъ да прави тъй, стига само любовницата да е таквастъ като Йона.

Като са свърши и туй, злагарѣть си отиде, а Главкъ мини въ стаята си, облече са и като сѣдна на колесница отиде въ къщата на Йона безъ да помисли за слѣпата, та за докаченіето което ѝ направи.

Като преминж по много она дена при прекрасната Неаполитанска, той отиде на бани, послѣ вечеря самъ (освенъ ако са криво превожда чрезъ думата вечеря римската дума соепа, којто ставаше какъто вече забѣлѣхихъ три пъти на деня) и вечери вънъ отъ къщи, защото и въ Помпѣ им. щъ тогасъ страшно римница; като са върнали за да са облече преди да види пакъ Йона, минж презъ колонадата съ умъ и очи занети съ други предмети и заради туй нико съзрѣ бѣдната слѣпа която оставаше съ лицо назелено въ сѫщото място дѣто я бѣ оставилъ. Горката, ти броеше минутите отъ излизанье то на Главка до връщаньето му; и ако той и не помисли за нея, но нейнитъ слухъ тосъ чашъ го позна отъ известната му вървежъ. Щомъ той влѣзе въ обычната си стая и са прости спокойно на одѣра си и осѣги рѣка която свѣтилово пишаще дрехата му, и като са озърихъ видѣ Недія колѣничила огидре ми и съ съзлизи очи да му подава китка цвѣтъ, и тѣженъ и сгоденъ за миръ бѣлѣгъ.

— Азъ та огорчихъ, рече тя съ плаче, но сега за първый пътъ азъ пожелахъ по добре да умрѣ нежели да та огорчж. Кажи прощавашъ ли ма? Ей-видишъ азъ зехъ гришитъ и ги турихъ на шията си, то е даръ отъ твоята рѣка.

— Възлюбленна Недія, рече Главкъ, като я исправише да стаге и я цалунж по челото, не мысли вече за туй. Но защо, чедо мое да са разсърдашъ тъй изведенажъ? азъ неможахъ да разумѣмъ причината.

Лицето на момичето са причерви.

— Не ма пыгай, отговори тя. Познавамъ че съмъ много своеизправи, сѫщо дѣте какъто често ми го казвашъ и сега некашъ обяснение за глупавицата ми?